

REFLECTIONS ON THE CENTENNIAL CELEBRATION CHICAGO JULY 18-20, 2008.

By Esther Petre Plyler

Celebrating the 100th anniversary of the Hungarian Baptist work in America was a glorious experience for me. People from all over the world participated in this unforgettable celebration. People from all parts of the United States, Canada, Europe, and even Australia attended. It was great to meet old friends

Esther Plyler addresses the Convention

from near and far and to make many new friends from the group of about 300+ people who attended. What an array of talent was displayed during a weekend of activities. The sermons were inspiring, the history of the Hungarian Baptist work in America was fascinating, and the music to me, a professional musician, was outstanding. We heard vocal solos, plus French Horn and harp selections. Outstanding music was performed by a Brass Band, an orchestra, and a variety of choruses: the Anniversary Choir, a youth choir, a children's choir, and a male group, the Old Timers' Chorus, and congregational singing, both in Hungarian and in English, such as each church dreams of. I can't say enough about the choruses under such excellent direction. It was a joy for me to be here and to participate in all the activities. Several missionaries to foreign countries also expressed, in various ways, the work dearest to their hearts.

This whole experience was beautifully coordinated by its leaders, the technicians, and the participants. This was my first visit to Wheaton College with its beautiful campus and facilities. The Billy Graham Museum added much to the heritage that American Baptists can be proud of.

The whole conference was a "beehive" of activity, with a true feeling of ➔

HUNGARIAN BAPTIST WOMEN'S CONVENTION HOMECOMING CELEBRATION 2008 by Ethel Petre Kish

Our Hungarian Baptist Convention is celebrating its 100th Anniversary. It is a milestone in our history. Looking back, our forefathers had great vision for the Hungarian Baptist movement in America. They prayed a lot and worked hard for the convention. Praise God it has survived 100 years. Hopefully, it will continue for many more years.

One hundred years is a long time — it's a Century! None of us were there when the convention was organized, but I qualify as one of the "old timers" who has attended convention the longest. God has blessed me with good memory, thus I want to take you down memory lane.

In the early 1900's America was going through a great change. It was becoming more and more industrialized. Factories were sprouting up all over and jobs were plentiful. Workers were needed to fill the job vacancies. Factory representatives went to *Eastern Europe* to recruit workers for the jobs. Their passage was paid on a ship. It wasn't on a luxurious cruise ship, but on a much smaller one as steerage passengers. Can you imagine what it was like traveling several weeks in a crowded ship over the rough Atlantic Ocean to an unknown land? My father came to America as a young man in one of those ships. It must have been very bad because he would never board a boat no matter what size it was. The bad ocean crossing experience remained with him all of his life.

Hungarians grasped the opportunity to come here because they wanted a better way of life and religious freedom. They came with little or no money, few posses-

gratitude to God for the work done in the past by the Hungarian Baptist Churches throughout the years, with an urgent plea for continued faithfulness on our part in the years to come. The theme of this Centennial Anniversary celebration was "*Great is Thy Faithfulness*". How appropriate!

I shall remember this experience for a long time to come. It was heart-warming, educational, inspirational, and touched the hearts of all of us — the participants and the audience — and contributed greatly to a truly grand celebration.

To God be the Glory!

sions, but with a very strong desire to have a better life. When they arrived, they settled in the industrialized cities near their workplace. They couldn't speak the "new strange language" and understood very little. They needed each other so they grouped together in communities where they could communicate with one another.

Most of the larger cities had a section where Hungarians lived. *Cleveland* had Buckeye Road; *Detroit* had Delray; *Chicago* had West Pullman; *New York* the Yorkville section; *Bridgeport* the West End; *New Brunswick* the Somerset section to name a few. Many of the Hungarians were Baptists and they wanted to worship and praise God in their own language. They sacrificed a lot and built

"Our Homecoming Queen is Anna Maria Kulcsar. She is not only our queen, she is also our President."
Ethel Kish, Anna Maria Kulcsar and dr. Margaret Cserepka.

churches for their spiritual needs as well as a place for Christian fellowship. It wasn't easy for these pioneers who were trying to establish a home, work to support their family and sacrifice time and money for their church and the Lord's work. With God's guidance and blessing they were successful in organizing many churches.

Hungarian immigrants were arriving in large numbers and all went well for many years. The churches grew in membership with a full program; Sunday School, Choir, Band and Woman's organizations. The men handled all the worship services and prayer meetings. The women taught Sunday School, sang in the choir and provided for the fellowship meetings. They didn't work outside of the home, they were what we call today "*stay at home moms*". Later, the church women realized they needed an outlet from their daily routine and they organized the Ladies Aid Society. This gave them some quiet time together to meditate on God's

word, socialize and help each other. A real support group.

The Hungarian Baptist Women's Convention was organized from these local societies. Today, our Hungarian Baptist Women's Convention is celebrating too. It is not 100 years old—we are not celebrating a time span. Our celebration is different! It is our **HOME COMING CELEBRATION!** We have come back home to Chicago where we have our roots. Here is where it all began—where the seed was planted. **The Hungarian Baptist Women's Convention held its first meeting at the Hungarian Baptist Church in West Pullman section of Chicago in 1914.** That was 94 years ago.

Every *Homecoming Celebration* has a queen. We have chosen one too! Can you guess who she is? Our *Homecoming Queen* is *Anna Maria Kulcsar*. She is not only our queen, she is also our President and our leader of women. Anna Maria, please come and receive your crown.

The Hungarian Baptist Women's Convention has been meeting annually since 1914. The first President was *Mrs. Arpad Stumpf*. She was an enthusiastic leader and a dedicated Christian. She served seven years and later became Honorary President. I knew her personally. She was my Pastor's wife in Bridgeport. She loved her Lord and served Him faithfully. The first Vice President was *Mrs. Istvan Orosz*; Secretary, *Miss Ilona Toth* and Treasurer, *Mrs. Ferenc Jablonski*.

When the Women's Convention organized, their purpose was to unite all women of our churches into a fellowship that will help each one grow in personal devotion to Jesus Christ as Lord and Savior and in commitment to the Mission of His church through worshiping, working and witnessing in all areas of life, the Home, the Community, the Nation and the World.

During the early years, the pioneer women were faced with great challenges. They arrived in a new strange country, had to learn a difficult language, get the family settled into housing, schools, jobs and churches. Shopping in the stores was very difficult too. It was not an easy adjustment. Many of you here can relate to that. They needed a lot of patience and a lot of prayers. They needed the fellowship of other Christian women as well. Their strong faith in God and their fervent prayers carried them through this difficult period in their life. They drew strength from God and encouragement from their church family. They were dedicated Christian women and were prepared to make sacrifices for the cause of Christ. Through their newly formed churches and the Hungarian Baptist Women's Convention they were anxious to reach out to help wherever and when-

ever needed. They were quick to respond to the many requests for financial aid as well as food and clothing. It was showing God's love in their witness at home and abroad.

Soon after their arrival, they were busy sending "*care packages*" to those less fortunate in their homeland. Here in America, it was a happy time. All was going very well. Churches flourished. Then the Great Depression arrived. Jobs were scarce and there was a lot of unemployment. This had a drastic effect on the life of the church, but the women were talented and resourceful. They found ways to help with the church budget to keep the church operating. *Church suppers* were very popular at that time. The meat was donated by the church farmers as their offering for the Lord's work. The women

prepared those delicious chicken, veal or pork meals. It was a wonderful time of fellowship and a way to invite Hungarians for a meal and to hear the Gospel message. *Tea evenings* were popular too. Grape juice tea was served hot in winter and chilled in summer with assorted pastries.

Sometimes there was a *raffle*. A donated item such as a tablecloth, quilt or afghan was sold. These were all fund raisers long ago. Very fond memories! The church women were hard workers and had great input.

There were two auxiliary conferences, the *Central Conference* and the *Eastern Conference*. They met twice a year and had a strong program of service to our Lord Jesus Christ.

To be continued

CHILDREN AT THE CONVENTION

By Esther Novak

During our Centennial convention hosted at Wheaton College in Illinois, I had the opportunity to work with the children's group alongside Sylvia Kulcsar. I had been asked to participate a couple of weeks before and had prepared a C.D. of English songs which was sent to each church so the children could practice them before arriving to Wheaton. Beginning Saturday morning, I met with the children in a separate room to practice the songs for a few hours; and then later again during the evening service; some of us had even met in between just to "hang out".

We presented both Hungarian and English songs and Bible verses during the Sunday service. It was awesome to see how much these kids have grown up! One minute they're tiny babies, to becoming creative, determined young adults. I was amazed to see and witness the kind, and obedient way they took to me, although most of them had never met me or had last seen me years ago.

It was nice to feel welcomed and to establish some sort of connection with them during that short weekend. I work in the public school setting so I can honestly say there hasn't been another moment I could compare to the way they treated me in Wheaton. Reflecting now, I believe what makes these kids different is their backgrounds. Most of the children that attended are either 2nd or 3rd generation Hungarians. But ultimately what tied us all together were the churches which we were there to represent.

I believe the church is a very important environment and has a substantial impact on the developing minds of these children, equally as important as their home and family. These kids are fortunate to have a physical AND spiritual home they can turn to in times of need. I cannot tell you the direction I see Hungarian churches taking in the 21st century, but I can tell you that by fostering their beliefs and being involved in these young people's lives will only benefit others who cross their path.

Esther Novak leads the children in singing at the Sunday worship service.

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Szeretettel köszöntöm az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 101. Közgyűlésére érkezett testvéreket. Kívánom, hogy az együttlét ez alkalommal is örömteli és áldásos legyen, úgy mint amikor együtt ünnepelhettünk. Mindig jó azokra az alkalomokra gondolni, amelyekben én is részt vehettem, és különösen arra, amikor a Testvérek közös imádsággal kirendeltek a misszió munkára.

Szeretném megköszönni, hogy a Szövetség, a gyülekezetek és egyéni adakozók ebben az évben sem felejtettek meg rólam, így tovább tudtam folytatni a megkezdett munkát Sierra Leonében. Hálás vagyok a Testvéreknek és Istennek, hogy a Baptista Biblia Iskola nemcsak ismét beindult Sierra Leonében, hanem az elmúlt három évben nagyon szépen fejlődött.

Jelenleg négy helyen folyik egyidőben tanítás a Biblia Iskola-i csoportokban. Freetownban 12 hallgató már befejezte tanulmányait, hét lelkészi diplomát, öt pedig bizonyítványt kapott, 55 hallgató pedig tovább folytatja a tanulást a négy BBI körzetben.

Makeniben, ahol lakom, nemcsak a BBI, hanem a helyi gyülekezet is ad szolgálatra sok lehetőséget. A Béke Fejedelem Gyülekezet építkezik, az amerikai magyar testvérek anyagi segítségével már sikerült két kis termet felépíteni, ahol elraktározhattuk az építő anyagot. Nemrég fejeztük be a nagyterem alapzatának a lebetonozását.

Kérlek, továbbra is imádkozzatok az itteni munkáért. Ebben az évben szeretnék még egy körzetben BBI tanfolyamot indítani. Sajnos kis autómmal nagyon nehéz a közlekedés, vannak egyházkerületek, amelyekbe még el sem tudtam jutni. Hónapok óta ingázok Makeni és Freetown között, hogy egy használható használt autót találjak, de eddig ez még nem sikerült. Kérlek imádkozzatok az autócseréért, és biztonságos közlekedésért.

Hála az Úrnak, egészséges vagyok, és a koromhoz képest jól bírom magam, bár a száraz évszak egy kicsit engem is "kiszáritott". A hálósobámban az átlag hőmérséklet 100 fok körül volt. Mivel még mindig nincs áram a városból, így arra gondolni sem lehet, hogy légkondicionálót szereltessek be a lakásba. Imádkozzatok jó egészségért és azért, hogy a nagy meleg miatt könnyen romló elektromos használati eszközöket (mobil telefon, töltő, nyomtató, digitális kamera, stb.) meg tudjam javítani, vagy ki tudjam cserélni.

Legfőképpen pedig imádkozzatok azért, hogy az Úr adjon sok lelki áldást a BBI munkájára, és a hallgatókkal eljussunk olyan településekre és néptör-

zsekhez, amelyek eddig elzárkóztak az evangélium elől.

Az ünneplő Közgyűlésre, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség Elnökségére, a Gyülekezetekre és az egész Testvériségre kívánom az Úr nagyon gazdag áldását.

*Testvéri szeretettel,
Füredi Kamilla*

Ünnepi Köszöntő!

Szeretettel köszöntöm az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség* 100 éves évfordulója alkalmából szervezett ünnepség minden résztvevőjét!

A 2002-es amerikai népszámlálás alkalmával közel másfél millióan vallották magukat magyarnak vagy magyar felmenőkkel rendelkezőknek az Egyesült Államokban. Bár a tíz évvel korábbi értékhez képest sajnos jelentős fogyást könyvelhetünk el, a szám abszolút értékben még mindig óriási, a Magyarországon kívüli magyar közösségek közül csak az erdélyi számít nagyobbak. Ha viszont beleszámítjuk Kanadát is és Észak-Amerikát egy tömbként nézzük, akkor már mi számítunk a legnépesebb határon túli magyar közösségnek.

Számos tényező járult hozzá ahhoz, hogy az óhazától elszakadt amerikai magyarokban két-három, sőt sok esetben négy-öt generáció elteltével sem halt ki a magyar identitás. Iskoláink, könyvtáraink, cserkészcsapatunk, alapítványaink mind mind hozzájárultak ahhoz, hogy megfogyva bár, de élő közösségként lépünk be az új évezredbe. De mindennél jelentősebb a történelmi magyar egyházaink szerepe a magyar szellemiség ébren tartásában. Egyházaink biztosították a nyelvet, a kultúra továbbadását, és mai napig közösségként tartják össze magyar testvéreinket.

Ennek jegyében a CSAK 32 éves *Hungarian Human Rights Foundation* elnökeként köszöntöm a 100 éves Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetséget, méltatom közösségépítő erejét és a magyar identitástudat fenntartásáért végzett munkáját!

*Hámos László
a Hungarian Human Rights
Foundation elnöke*

Többen is köszöntötték a jubiláló közösséget levélben és telefonon. Örömmel adtuk át többek között

Dr. Viczián János testvér köszöntését Kelownából, aki torontói lelkipásztor-sága idején maga is részese volt szövetségünknek;

A Vajdasági (Nyúl Zoltán), a *Kárpátaljai* (Cidor Lajos) és a *Felvidéki* (Dóczé Bálint) lelkipásztor testvérek áldáski-vánását.

ÁHÍTATOS PERCEK

"Híresek lesznek utódaik a nemzetek közt, és ivadékaik a népek között. Bárki látja őket, fölismeri, hogy ezt a népet megáldotta az Úr". (Ézs 61,9)

Száz évvel ezelőtt alakult meg az amerikai magyar baptista gyülekezetek szövetsége. A Chicago melletti Wheaton College ad helyet ezen a hétvégén a centenáriumi ünnepségeknek. Ezt az egyetemet Billy Graham testvér alapította. A szövetség amerikai gyülekezeteiből, Kanadából, Ausztráliából és Európából érkező vendégeket magyar énekszó és fűvészen fogadja majd a Graham Center-nél. Igyekeztünk olyan programot készíteni, hogy úgy a fiatalok, mint az idősök jól érezzék magukat; együtt tanuljunk elődeink szép példájából és erőt merítsünk a magyar misszió folytatásához.

Az Ézsajás prófétától vett idézet a diaszpórában élő zsidóságról szól, akik a nemzetek közti szétszórattatásban, vagyis legnagyobb nemzeti tragédiájukban lettek ismertté, mint az Úr által megáldott nép. Sok hasonlóság van a zsidóság és a magyar nép történelmében.

Szövetségünk gyülekezetei is úgy jöttek létre, hogy a hazától távolra szakadt testvérek egymásra találtak az idegenben. Az otthon gyakran hátrányosan megkülönböztetett baptista hívők itt a legnagyobb protestáns felekezet része lettek, megőrizve azokat a sajátosságokat, melyek a hit megéléséhez és az amerikai-magyar élet folytatásához szükségesek voltak.

Nem büszkeséggel, de hálával emlékezünk azokra, akik hűségesek maradtak magyar gyülekezetükhöz, és úgy a misszióban, mint a polgári életben bizonyították, hogy Isten segítségével otthon vagyunk bárhol is éljünk az Ő világában, és így, a hasznosságra törekvésüket megáldhatta az Úr. Nem sopánkodtak, nem álmodoztak, nem ítélkeztek és nem irigykedtek, hanem szorgalmasan dolgoztak.

Közel húsz éves lelkipásztori szolgálatom során szinte minden részét megismerhettem már Amerikában, ahol magyarok élnek. Mindenütt azt tapasztaltam, hogy a hívőket megáldotta az Úr. Az úton, ami a magyarok nehéz útja volt a múlt században, Krisztust követő elődeink gyönyörű pályát futottak be. A példájuk minket is hűségre nevel.

Novák József

Az ÁHÍTAT 2008. július 18-ára ezt az imatémát jelölte meg a világ minden részén élő magyar baptisták imatémájául:

Adjunk hálát és könyörögjünk az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetségben folyó munkáért!

Csoda, hogy jól sikerült az ünneplésünk? Az Úr meghallgatta az imádságokat. Hála Néki, s köszönet a testvéreknek.